

עפ"ג 37215/02/22 - זוהר אלמיטאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 37215-02-22
09 מרץ 2022

לפני כבוד סגן הנשיאה אליהו ביתן - אב"ד
כבוד השופטת גאולה לוין
כבוד השופט איתי ברסלר-גונן

המערער: זוהר אלמיטאל
נגד
המשיבה: מדינת ישראל
נוכחים:

המערער בעצמו ע"י עו"ד אחמד סוף אלדין ותד
ב"כ המשיבה עו"ד ציון קינן - פמ"ד

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); חבלה חמורה לפי סעיף 333 בחוק העונשין; תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 בחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 בחוק העונשין; ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) בפקודת התעבורה, [נוסח חדש] התשכ"א - 1961.

כתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו מתאר שהמערער מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. ושבים 25.7.18, שוטרים שהיו בפעילות יזומה באזור ביר הדאג', הבחינו במערער יושב ללא קסדה על טרקטורון שאינו נושא לוחית זיהוי. אחד השוטרים, שלבש חולצה עם סמל משטרה, ניגש אליו כדי לבדוק אותו, הניח את ידו על גב המערער וביקש ממנו לרדת מהטרקטורון. המערער הביט בשוטר והניע את הטרקטורון. השוטר חבק את צוואר המערער וצעק לו "משטרה, משטרה" והמערער החל בנסיעה מהירה על הטרקטורון, תוך שהוא מזגזג ימינה ושמאלה והכל כשהשוטר ממשיך לאחוז בצווארו, בכדי לא ליפול מהטרקטורון. לאורך כל הנסיעה, המשיך השוטר לצעוק למערער "משטרה תעצור" אך המערער לא שעה להוראותיו והמשיך בנסיעתו הנמהרת שיש בה כדי לסכן את חיי השוטר, ובשלב מסוים במהלך הנסיעה התקרב ועלה על סלעים שהיו בציר בריחתו בכדי לנסות להפיל את השוטר מהטרקטורון. השוטרים האחרים שהבחינו בנעשה החלו לרדוף אחרי המערער, והשוטר שהיה על הטרקטורון המשיך לצעוק למערער שהוא איש משטרה ואף אמר לו "תעצור, אני יורד ותברח", אך המערער המשיך בנסיעתו. בשלב מסוים השוטר שחשש לחייו, ניסה לרדת מהטרקטורון, הניח את רגלו על כנף גלגל הטרקטורון, ונפל. והמערער המשיך בנסיעה ונמלט. כתוצאה ממעשי המערער נגרמו לשוטר פצעי שפשוף והמטומה באזור רקת ימין, סימני שפשוף ורגישות במגע בכתף, רגישות במישוש בשורש כף יד ימין ונפיחות במרפק ימין. ולאחר מספר ימים בעקבות כאבים בידו, הוא פנה שוב לטיפול רפואי ובצילום נמצא שבר במרפק ימין וידו גובסה למשך שבועיים.

במסגרת הסדר הטיעון, הצדדים הסכימו שהתביעה תעתור לעונש של 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים וההגנה תטען לעונש כהבנתה, וכן הוסכם לקבל על המערער תסקיר שירות מבחן.

שירות המבחן ערך מספר תסקירים על המערער, בהם תיאר את קורותיו ונסיבותיו, ותיאר את הקבוצות הטיפוליות שהמערער עבר. ובסופו של דבר הומלץ על ענישה באפיק השיקומי.

עמוד 1

הממונה על עבודות השירות דיווח שהמערער נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

בית המשפט עמד על חומרת העבירות; על הערכים המוגנים שנפגעו ועל מידת הפגיעה בהם; על מדיניות הענישה; ועל נסיבות ביצוע העבירה. וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 11 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, ובין 6 ל- 36 חודשי פסילה בפועל. אשר לעונש הראוי למערער, ציין את נסיבותיו של המערער ובין היתר, העובדה שאין לו עבר פלילי, הוא הודה במיוחס לו, נרתם להליך טיפולי ואף הוציא רישיון נהיגה כחוק, ומנגד עמד על הצורך בהרתעת היחיד והרבים. ובסופם של דברים הטיל על המערער 12 חודשי מאסר בפועל; מאסרים על תנאי; קנס בסך 2,000 ש"ח; פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר; 12 חודשי פסילה על תנאי מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור אחת העבירות מסוג פשע בהן הורשע; חילוט הטרקטורון; ופיצוי בסך 6,000 ש"ח לשוטר שנפגע.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען כי העונש שהוטל על המערער מחמיר עמו יתר על המידה ואינו נותן משקל לשינוי שחל במערער, להליכים הטיפוליים שעבר, ולהתרשמות שירות המבחן ממנו. טוען כי אירוע העבירה אינו מאפיין את התנהלות המערער. וטוען כי עניינו של המערער מצדיק לחרוג ממתחם העונש שנקבע בשל שיקולי שיקום. טרם מתן גזר הדין הוא התחתן. והוא מסייע לאביו בטיפול באמו. מאז ביצוע העבירה עברו כשלוש וחצי שנים והוא לא הסתבך בעבירות נוספות. ובקשתו היא לקצר את תקופת המאסר בפועל ולהורות שהמערער ישא את המאסר בעבודות שירות.

ב"כ המשיבה ציין לשאלת בית המשפט כי אירוע העבירה היה קצר ונמשך כדקה אחת. אולם המדובר באירוע חמור מאוד ובמהלכו השוטר שאחז במערער היה בסכנה ממשית והאירוע יכל להסתיים בצורה קשה מאוד. האירוע מבטא זילות במשטרה והעונש שנקבע למערער איננו מצדיק התערבות.

לאחר קריאת החומרים הנוגעים לענין ושמיעת טיעוני הצדדים החלטנו לקבל את הערעור.

העונש הקבוע לעבירת נהיגת רכב בפזיזות, בה הורשע המערער, הוא 3 שנות מאסר. הענישה הקונקרטית על העבירה נפרשת על פני קשת רחבה והיא תלויה בנסיבות המסוימות של ההתנהגות, בביטוייה ובתוצאותיה. בקצה האחד של הקשת נמצאות ההתנהגויות העולות אך במעט על עבירות תעבורה ובקצה השני שלה נמצאות ההתנהגויות הטומנות בחובן סכנה ממשית לאדם, הקרובות באופיין הפיזי לעבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה. ובהתאם, הענישה נעה בין מאסר בעבודת שירות ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל (ראה ע"פ 3867/08 מוחמד סיתאוי נגד מדינת ישראל, 03.09.08; ע"פ 8704/08 הייב נגד מדינת ישראל, 23.4.09; ע"פ 4836/11 חמאד נגד מדינת ישראל, 11.1.12; ע"פ 5691/09 ג'בארין נגד מדינת ישראל, 11.10.09).

התנהגות המערער, שכללה נהיגה מהירה בטרקטורון כשהשוטר אחוז בצווארו של המערער, זיגזוג ימינה ושמאלה, נסיעה לעבר סלעים ועליה על הסלעים על מנת לנסות ולהפיל את השוטר מהטרקטורון, משווה למעשה המערער חומרה רבה ומקרבת אותו, אם לא כוללת אותו, בתחום עבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה.

המערער לא חדל ממעשיו גם כשהשוטר במצוקתו הציע לו לאפשר לו לרדת כשהמערער עצמו יוכל לברוח. בסופו של דבר השוטר נפל מהטרקטורון ונחבל והמערער ברח מהמקום. והאירוע יכל להסתיים בצורה חמורה הרבה יותר

מבחנית השוטר.

כאמור, המערער הורשע גם בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר, ובעבירה של חבלה חמורה.

העונש הקבוע לעבירת תקיפת שוטר הינו 3 שנות מאסר, ובעבירה זו קיים עונש מאסר מזערי של חודש ימים, והעונש הקבוע לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הינו 3 שנות מאסר וקיים עונש מאסר מזערי של שבועיים.

והעונש על עבירה של חבלה חמורה הוא שבע שנות מאסר.

מעשי המערער מעורבים גם בהיבטי אלימות ואי קבלת מרות גורמי האכיפה. הם פגעו במידה משמעותית בערכים חברתיים מרכזיים הנוגעים לשמירת הגוף ושלום הציבור. ומדיניות הענישה הנוהגת בכלל העבירות בהן המערער הורשע הינה של רצינות וחומרה.

במצב דברים זה, מתחם העונש ההולם שנקבע בבית המשפט קמא איננו מחמיר כלל ועיקר.

בית המשפט התחשב במרכיבי הקולה העומדים לזכות המערער - הודאתו, גילו הצעיר, עברו הנקי, והקשר שלו עם שירות המבחן, וקבע את עונשו בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם.

כך שבחנית העונש באספקלריה של הלימתו לחומרת המעשים ולמידת אשמו של המערער, מביאה למסקנה שהעונש שנקבע למערער ראוי.

השאלה הינה האם נסיבות המערער מצדיקות קביעת עונשו בהתאם לשיקולי שיקומו.

בעת ביצוע העבירות המערער היה בן 20. במסגרת משפטו הוא הופנה לשירות המבחן ושם, תחילה הוא התקשה לשתף פעולה ולהיפתח ואף דחה הצעה לשילוב בתכנית ליווי ושיקום ייחודית עבור צעירים במגזר הבדואי. אך בהמשך הוא הביע רצון בטיפול לקבלת כלים להימנע מביצוע עבירות ולשקם את חייו. השתלב בסדנא קבוצתית ובליוי פרטני במסגרת פרויקט ייחודי לשילוב צעירים בדואים בתעסוקה. הקפיד להגיע למפגשים, שיתף פעולה וגילה מחויבות. וכן השתתף בקבוצה ייעודית בתחום התעבורה, הגיע לכל המפגשים והשתתף באופן פעיל למרות קשיי השפה. ובהמשך סיים לימודי תיאוריה, לקח שיעורי נהיגה והוציא רישיון נהיגה לראשונה בחייו. מאז האירוע חלפו כשלוש וחצי שנים. המערער עובד באופן רצוף. התחתן ומצפה לילד. ולא הסתבך בעבירות נוספות.

המערער מגיע מסביבה מוזנחת וקשה וממשפחה קשת יום. שני אחיו נדונו לעונשי מאסר ארוכים על עבירות סמים. והסכנה להתדרדרות המערער לעולם הפשע, איננה מבוטלת. שליחתו כעת למאסר, לאחר ההליך הטיפולי הארוך שבהחלט איננו מובן מאליו לצעיר בדואי בעל נתונים דומים, תקטע את המסלול החיובי בו המערער מצוי ותסכן אותו ובסופו של דבר שכר המאסר יצא בהפסדו, למערער ולחברה.

נהיגת המערער בטרקטורון היתה בלב מעשי העבירות שלו ובנסיבות מן הראוי לכלול בענישה מרכיב של שלילת רישיון נהיגה. נוכח המאמצים של המערער לקבלת רישיון נהיגה וחשיבות רישיון הנהיגה לשיקומו של המערער, יש לקצר את תקופת הפסילה שנקבעה בגזר הדין.

נוכח האמור, החלטנו לקבל את הערעור ולהורות שעונש המאסר בפועל של המערער יעמוד על 9 חודשים

והמערער יוכל לשאת אותו בעבודות שירות. ושתקופת הפסילה בפועל של רישיון הנהיגה של המערער תעמוד על 11 חודשים מיום הפקדת רישיון הנהיגה של המערער במזכירות בית המשפט.

יתר הוראות גזר הדין יעמדו בעינן.

על המערער להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות ביום 15.03.22 בשעה 09:00 לתיאום מועד לתחילת ביצוע עבודות השירות.

מזכירות בית המשפט תעביר את ההחלטה למשרדי הממונה על עבודות השירות והממונה על עבודות השירות מתבקש לעדכן את ביהמ"ש בהתפתחויות.

ניתן היום, ו' אדר ב' תשפ"ב, 09

מרץ 2022, במעמד הצדדים.

אליהו ביתן, שופט, סגן הנשיאה

גאולה לוין, שופטת

איתי ברסלר-גונן, שופט